

[Socialministeren.]

patienternes behov for en tilfredsstillende lægebetjening som det offentlige interesse i at holde offentlige udgifter nede på et rimeligt niveau.

Det har imidlertid ikke på dette grundlag vist sig muligt at komme til enighed med lægernes forhandlere. Jeg synes, man i denne forbindelse bør huske, at de almenpraktiserende lægers gennemsnitlige nettoindtægt ligger på mellem 260.000 og 275.000 kr. årligt. Det fremgår af en nylig offentliggjort rapport om lægernes indtægtsforhold.

Som jeg sagde i svaret til fru Ebba Strange på det i sidste uge stillede spørgsmål, er konsekvensen af en overenskomstløs periode, at de gruppe 1-sikrede stilles som gruppe 2-sikrede, således at alle borgere uden for Københavns, Frederiksberg og Amager kommuner nu selv må betale lægens regning med efterfølgende refusion fra kommunens social- og sundhedsforvaltning. Som sygesikringsloven er udformet, forudsætter direkte afregning mellem læge og det offentlige, at der er en overenskomst mellem parterne, og en sådan kan kun indgås af sygesikringens forhandlingsudvalg på amtskommunernes vegne.

Det betyder imidlertid ikke, at patienter i alle tilfælde personlig skal gå til socialforvaltningen om refusionen. I en netop udsendt skrivelse af 5. december 1975 fra sygesikringens forhandlingsudvalg er det udtalt, at der intet er i vejen for, at lægen modtager betaling fra den sikrede, der kvitterer for den givne behandling, og at lægen derefter sender regningen til kommunen med anmodning om, at tilskuddet udbetales direkte til den sikrede.

Det, som derimod efter de gældende regler ikke vil kunne lade sig gøre, er, at det økonomiske mellemværende mellem patient og læge bortfalder. Hertil kommer, at det efter min opfattelse ikke vil være rimeligt i en konfliktsituation at hjælpe den ene part, lægerne, ved at borttage risikoen for, at deres regninger ikke betales. Hertil kommer det forhold, at monopolrådets afgørelse om lægetaksterne medfører, at den sikrede i langt de fleste tilfælde får det fulde beløb refunderet af sygesikringen, således at der reelt stadig ydes gruppe 1-sikrede vederlagsfri lægehjælp.

Som jeg sagde til fru Ebba Strange, be-

klager jeg, at konflikten med lægerne er brudt ud. Jeg er imidlertid sikker på, at socialforvaltningerne gennem den ordning, jeg nævnte før, vil hjælpe med til, at konflikten bliver til mindst mulig gene for borgerne.

Wamberg (FP):

Socialministeren har nævnt i sit svar, at man vil undgå at hjælpe den ene part, lægerne. Mit spørgsmål har ikke sigtet hverken på den ene eller den anden part, men på den tredje, nemlig patienterne, som så sandelig ikke bliver hjulpet under den konflikt, der består, heller ikke efter de netop udsendte retningslinjer, socialministeren nævnte, som forudsætter, at patienten betaler hos lægen og derefter må afvente, at hans kvitterede regning bliver tilbagebetalt via socialkontoret.

Hvad lægernes indtægter har med dette spørgsmål at gøre, har jeg meget vanskeligt ved at se, så meget mere som monopoltilsynet jo har fastsat de takster, der skal gælde i den periode, der vil gå, indtil der — hvis der bliver det — bliver afsluttet en ny overenskomst.

Jeg må måske have lov til at spørge yderligere, hvor mange personer socialministeren skønner det bliver nødvendigt at få nyansat på socialkontorerne for at klare det dér molboarbejde med at betale til de enkelte patienter, efterhånden som de kommer med deres lægeregninger.

Det er ikke så meget de patienter, der er i stand til uden større vanskeligheder at komme på socialkontorerne, jeg har sigtet til med mit spørgsmål, men det gik socialministeren jo meget let hen over. Det er især de handicappede, det drejer sig om. De fleste socialkontorer er jo placeret på en sådan måde, at personer, der måske skal henvende sig i rullestol, skal passere trapper i et større eller mindre antal. Det har først og fremmest været min hensigt at få skabt en mulighed for, at disse handicappede patienter øjeblikkelig kan få deres penge. Det er jo ikke dem alle, der kan undvære pengene så længe, som der går, indtil postvæsenet har ekspederet beløbet.

Socialministeren (Eva Gredal):

Fra kommunernes socialforvaltning er det oplyst, at man har rokeret noget rundt